

DEN SKANDINAVISKE

Winnipeg

CANADIENSAREN.

No. 33

Löp. Årg. 3.

WINNIPEG, MANITOBA, 31 MAJ 1890.

Lösnummer 5 cents. No. 5.

Dominion Parlamentet.

Följande Jernvägar erhålla anslag af Dominion Parlamentet meddelas från Ottawa den 6te Maj. 1. 6,400 acres per mil för fortsättning af Jernväg från Glenboro vesterut 60 mil till Souris banan. 2. Samma anslag per mil till Souris banan från Canada Pacific vid Kennay till Township 3, Ranges 27 och derifrån vesterut, en sträcka af 100 mil; samma anslag för banans utsträckning från Township 3 österut till Deloraine, en väglängd af 25 mil. 3. Samma anslag per mil till Campbell eller Crawford Jernvägen från Township 1 i ranges 23 eller 24 till kolgrufvorna, väglängden 17 mil. 4. Till Lac Seul Jernvägen från Shelley station till White Mud Lake, väglängden 18 mil, samma anslag per mil. 5. Calgary — Edmonton Jernvägen, 210 mil, och banan från Calgary till gränsen 120 mil samma anslag. 6. 3,840 acres per mil beviljades för Galt Jernvägen från Lethbridge till Crow's Nest Pass, en sträcka af 100 mil.

Dominion Regeringen har beviljat ett mycket liberalt anslag till Hudson Bay Jernvägen, så att redan denna sommar ett hundra mil skola kunna byggas.

NÅGOT OM TIDNINGSLÄSANDEN.

Vår tid är tidningsläsandets tid. Man läser mer tidningar än böcker. Och det klagas icke utan skäl öfver detta förhållande. Utan tvifvel går tidningsläsandet lätt öfverdrift, dock enligt min tanke ej så mycket därför, att man verkligen läser för mycket, utan därför att tidningsläsandet undantränger annan och viktigare läsning, läsningen af goda böcker framförallt bibeln, böckernas bok. Somliga gå dock med sina

klagovisor öfver det myckna tidningsläsandet till en motsatt öfverdrift, så att de fördöma allt tidningsläsande. „Läs ingen tidning alls“, säga dessa.

Derom vore nu mycket att säga både för och emot. Men för att hälla än att försöka säga allt och därför intet, ändock säga något, ville jag modifiera ofvanstående sats och säga: Läs antingen ingen tidning eller ock läs tre! Genom att läsa ingen tidning alls, blir man i okunnighet. Men genom att läsa endast en tidning blir man värre än okunnig man blir envis. Tre tidningar är det minsta man behöfver för att vara någorlunda räddad från beggarfarna. Allting skall bestå i 2 eller 3 vittnes utsago. Det är till och med skriftens ord. Och jag fruktar, att det är ändå ganska tvifvelaktigt att af tre vittnen få höra sanningen af en. Jag talar ej om vittnen, som mena att ljuga. Sådanas vittnesmål blir naturligtvis ej bättre eller tryggare, huru många de än äro. Men äfven med bästa och redligaste uppsåt att tala sanning, behöfves det nog minst tre personer för att verkligen åstadkomma en heljuten och nykter sanning. Och därför säger jag: Läs ingen tidning eller läs tre!

Tre fötter under en stol är det minsta hvarmed han kan stå för sig sjelf. Och det anses till och med tryggare om han har fyra. Och det är i sjelfva verket högst få ting här i världen, som kunna stå på fyra fötter. På två fötter kan endast människan stå rak. Tuppen kan någon kortare tid stå på en fot och gala och kräma sig. Men med några få undantag af den sorten behöfver det mesta tre eller fyra fötter för att stå för sig sjelft.

Och jag har gifvit akt på, att personer, som läsa bara en tidning, mycket likta den, som sitta på en enbent stol. De måste hålla ballansen sjelfva. Och läsa de två tidningar, är deras ställning så till vida förtätråd, som

de ej hafva mer en två sidor att falla åt, liksom en som sitter på tvåbent stol. Läs de tre tidningar, inträder redan en ganska god jennvigt.

Derför vill jag varna för att läsa endast en tidning. Det är en större risk än att läsa ingen. Men om det så är i allmänhet, huru mycket mer då det gäller tidningsmännen sjelfva. Och sannerligen, det är ej ondt om tidningsomdömen, som mycket lifligt påminna om en person, som sitter uppkruken på en enbent stol. Sådana omdömen svallra om, att skrībenten på sin höjd läser en enda tidning, och det den, som han lättast kunde undvara nemligen sin egen.

Att en farmare ute på landet i smyg balanserar på en enbent stol, det ser ingen och ingen tar det efter. Men tusen och åter tusen klättra upp på en tidningsmans enbenta stol. Och den leken vållar en allmän osäkerhet i landet. Ingen kan beräkna, åt hvilket håll det faller. Men på 99 möjligheter, att det faller åt ett orätt håll, finnes en enda liten möjlighet, att det faller rätt.

D. Nyvall.

ALLMÄNNA NYHETER.

Ett afslöjande. En tidning i San Francisco, Cal., afslöjar en plan, som går ut på att eröfva lägre Californien från Mexico. Flere kapitalister skola vara intresserade i företaget. Sedan halfön blifvit fri från Mexicos öfvermakt, skulle den förenas med Förenta staterna. Men det lär väl inte lyckas.

Jernvägshandel. Canada och St. Louis jernvägen köptes i onsdags af Lake Shore och Michigan Central jernvägskompanierna. — De store uppsluka de små. Det är, nog med sådana beräkningar det närvarande jernvägskriget föres. När den jernväg som några af de större och mäktigare kompanierna vilja åt, blir

utmattad och gifver upp, det vill säga låter köpa sig för underpris, få nog både konsumenterna och producenterna betala kalaset.

Hr Viktor Lennstrand är nu — berättar Jönköpings Posten — frigifven ur Långholmens fängelse, sedan han erhållit nåd af konungen. Hans sjalstillstånd lär vara i en kris, som vi hoppas måtte få en lycklig utgång, d. v. s. att han måtte genom Guds nåd fatta den förlorade sonens beslut: „Jag vill stå upp och gå till min fader“.

Nya Vermlands-Tidningen skref före Lennstrands frigifvande följande:

Enligt kringlöpare rykten skulle Lennstrands sinnesförändring härröra från en hastigt ändrad uppfattning beträffande religiösa ting. Huru härmed förhåller sig vet man ej ännu; men som visst kan man antaga, att hvad denna så långt som möjligt i gudsörnekelse och hädelse gångne man förklarar icke finnas till, just det, nemligen ett evigt gudomsväsende, har kraftigt bevisat sin tillvaro genom hans eget samvetes röst, som så häftigt skakat hans personlighet, att fara för förnuftet derigenom uppstått. Den varning, som härigenom gifvits liktänkande och sådana, som göra hädelsen och hänet till ett geschäft, är kraftig och skall, hoppas vi, ej blifva utan verkan.

Hvad herr Lennstrand sjelf beträffar, önska vi, att de själsstrider, han väl genomgått, må komma honom att åter få den syn på lifvet, som han en gång i bättre tider så högljudt förkunnat. Hvad slutligen fängvårdsstyrelsens hemställdan angår, så kommer den antagligen att bifallas, och därför tala ju också mensklighet och medlidande.

En tidning meddelar, att för några dagar sedan missionsvännerna öfver hela landet hållit förböner för Lennstrand, samt att han i fängelset besöktes af framstående missionsvännerna i hufvud-

staden, hvilka funnit honom mycket sjuk och bekymrad för sin andliga ställning.

Sedan ofvanstående var uppsatt erhålla vi följande märkliga meddelande från korrespondenten K. R. i Stockholm:

På senaste tiden har det varit allmänt känt, att den bekante „hädareynglingen“ Viktor Lennstrand — som dock nu lennat ynglingåldern ett godt stycke bakom sig — befunnit sig allt utom väl. Hans efter allt utscende kläna kropps-konstitution har icke tålt vid fängelseluften (han har som bekant sedan några månader suttit inspärrad på Långholmen såsom hädare och bespottare); och hans yttre människa har blifvit betänkligt afmagrad och „spinkig“.

Men de långa fängelse-timmarne, ensamheten, afspärningen från ungfänge med människor och kanske äfven uppdykande minnen från flydda dagar ha i icke mindre grad inverkat irriterande och på samma gång förlappande på hans själsförmögenheter.

Man började på allvar befaras en rubning i det normala tillståndet, och rykten ha ju också funnit väg till offentligheten om att han redan vore sinnesförvirrad. Uppgiften har dock befunnits förhastad, men säkert är, att farhågorna varit allvarsamma. Eljest skulle man nog icke på det nästan exmpellöst hastiga sätt som skett behandlat den för honom ingifna nådeansökan.

Det allra märkligaste är emellertid, att den unge mannen — han som hädat och smädat och hänat Guds ord och åstadkommit så mycken „allmän förargelse“ — nu lär, enligt uppgift af flera som sammanträffat med honom, vara läsare.

Lennstrands meningsfränder påstå dock, att han kommer att fortsätta sin förra verksamhet att häda Gud, och att ofvanstående underrättelser ej äro sanna.